

[Tang Sørensen]

der for at administrere televæsenet, eller der er to modeller, hvis man vil bruge et andet ordvalg, man kan opbygge televæsenet efter. Den ene er at samle alt televæsenet i én institution, f. eks. et statsligt aktieselskab eller en anden form for selskab direkte under post- og telegrafvæsenet, altså et statsmonopolforetagende. Den anden er den koncessionsform, vi kører med i dag, nemlig de tre private telefonselskaber. De bevarer deres status, og dertil kommer et fjerde selskab, som er statens telefonvæsen. Det er det system, vi kender i dag, det får lov til fortsat at eksistere, men man danner et statsligt moderselskab for hele koncernen.

Det er uhyre vanskelig at vurdere, hvilken af de to modeller man skal foretrække, men jeg tror, vi skal lægge vægt på, at den form, hvori de tre privatpraktiserende telefonselskaber fungerer i dag, har fungeret til meget stor tilfredshed, og det er også en ordning, hvor vi vil få mulighed for at tage nye initiativer og få en samordning.

Jeg vil tilslutte mig de tanker, der har været fremført her fra talerstolen om, at f. eks. det sønderjyske område med fordel kunne underlægges det jyske telefonselskab, og at det mønske område kunne underlægges KTAS. Jeg tror, det ville være en fordel for forbrugerne i disse områder. Vi har adskillige gange set, at når først der dannes monopol på et område, så er det sjældent, at effektiviteten bliver bedre. Jeg vil snarere sige, at effektiviteten på en række områder bliver dårligere. Det har vi det ene eksempel på efter det andet.

Det er derimod meget vigtigt, at initiativer, som skal tages i lyset af hele den elektroniske udvikling, vi står midt i, tages ét sted, og derfor tror jeg, at det er nødvendigt, at vi får en styregruppe nedsat, der kan fungere effektivt og være foregangsmand for de afgørende teknologiske beslutninger, som vi ganske givet vil blive stillet over for i årene fremover inden for televæsenet.

Televæsenet består jo i sin praktiske opbygning af to vidt forskellige dele. Den ene del, som administreres af de fire selskaber, bruger det ledningsnet, som forbinder den enkelte forbruger med selve centralsystemet. Den anden del er det område, hvor man administrerer selve terminalsystemet. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi inden for disse to områder tager hensyn til, at der skal ske en

koordination og en vis form for standardisering for at udnytte ressourcerne på den bedst tænkelige måde.

Det er også vigtigt, finder vi i fremskridtspartiet, at der finder et vist teknisk samarbejde sted – for igen at vende tilbage til ordet standardisering – således at de enkelte koncessionshavere er i stand til at overføre billede som tale fra område til område uden alt for store tekniske vanskeligheder, og uden at det skal belaste de enkelte virksomheder inden for deres koncessionsområde unødvendigt økonomisk.

På terminalområdet vil der derfor være et udtalt behov for en vis form for variation, men også for en vis form for standardisering. Der skal stadig væk være plads til en vis konkurrence, men de enkelte systemer skal selvfølgelig tilpasses det fælles ledningsnet, og der vil derfor være behov for et smidigt samarbejde mellem de enkelte telefonkoncerner og de forskellige dele af det private erhvervsliv.

Vi er i fremskridtspartiet ikke sikre på, at et egentligt enhedstelevæsen vil være lykken. Årsagen til, at vi ikke er sikre på det, er ikke de forudsætninger, ministeren omtaler i sin redegørelse, nemlig de økonomiske forudsætninger for en sammenlægning af de koncessionerede selskaber til et enhedstelevæsen, der måske nok kommer til at koste adskillige millioner kroner, ja, ministeren nævner et beløb på omkring 150 mill. kr. alt iberegnet. Årsagen til, at vi i realiteten går ind for en bibeholdelse af den nuværende struktur inden for teleområdet, er, at vi tror, at en bibeholdelse af det nuværende system vil være mere effektiv og dermed til større gavn for forbrugerne end en samling af de koncessionerede selskaber under ét televæsen. Men jeg tror, vi må erkende nødvendigheden af, at televæsenet får en administrativ opbygning, der er organiseret med samme struktur, således at man, selv om man kører videre med de nuværende fire selskaber, får en administration, der i realiteten vil virke, som om vi kørte med en enhedsløsning. Endvidere vil den sammenlægning af de fire telefonselskaber medføre en del væsentlige personalemæssige og strukturmæssige problemer, som efter vor opfattelse vil være vanskelige at administrere og vanskelige at løse på nuværende tidspunkt.